

...zich in een ... als de rivier. Aan ... de rand van ... West wordt al we ... op gebouwd. Het oude industrie ... gebied met 'de Honig' als centrale ... locatie is een hotspot voor jonge ... ren. Cultuur, horeca en oude amb ... bachten komen hier samen in de ... oude soepfabriek. De Waalkade iets verderop heeft ... het moeilijk. De ondernemers ... worstelen: hoe maak je dit gebied ... aantrekkelijker voor het grote pu ... blik? Ik denk steeds dat ze hier ... het verhaal van de Waal moeten ... vertellen en tonen, geef uitleg ... over de Waalvaart. Zeshonderd ... schepen die dagelijks voorbijko ... men: dat is zeshonderd maal een

...heid, nieuwe natuur en recreatie. Dit is nog nergens anders ver ... toond, zo'n omvangrijk werk in ... het kader van Ruimte voor de Ri ... vier. Hier ligt straks een geul van ... ruim 4 kilometer lang. Al deze ontwikkelingen schreeu ... wen om een nieuwe kaart van Nij ... megen en de regio met de Waal ... als middelpunt. Een kaart die laat ... zien hoe overheersend de rivieren ... zijn. De rivier en de oevers wor ... den de komende jaren de grootste ... bezoekersattractie van Nijmegen. Ik pleit voor het draaien van de ... 'normale streekkaarten'. Kies ... voor kaarten waar de Waal, Pan ... nersdensch Kanaal, Neder-Rijn en ... Maas centraal staan. Kaarten die ... Nijmegen en de regio echt als in ... een 'rivierenlandschap' tonen. Een kaart waarbij je kan dromen ... over de nieuwe toekomstige wa ... terkansen voor de stad en regio. Een kaart die extra inspireert.

“Nijmegen ontwikkelt zich in een razend tempo langs de rivier
Rob Jaspers

Rob Jaspers is redacteur van De Gelderlander



De rivieren staan centraal in deze 'gedraaide' kaart van de regio Nijmegen. foto DG

Ook een teveel aan 'Wij'

Regio InZicht

Een week na de aanslag op de journalisten van Charlie Hebdo is het debat ook op de universiteit en in de stad nog niet gestild. Dat heeft niet zozeer met de omvang van de aanslag te maken, maar alles met de politieke interpretatie ervan. Sommige doden zijn meer gelijk dan anderen. Sinds 1970 zijn er 125.000 aanslagen gepleegd wereldwijd. Niet alles haalde het nieuws. Ook niet als het gaat om de vrijheid van het woord, zoals nu. Want sinds 1992 zijn 1.017 journalisten vermoord, vaak buiten Europa. Maar weinigen van hen werden een naam als Charlie. Of neem Peshawar in Pakistan, waar 132 kinde-



Henk van Houtum is politiek geograaf aan de Radboud Universiteit in Nijmegen. foto Lilian van Rooij

ren op school vermoord werden door de Taliban. Ook dat raakt de kernwaarde van het 'Westen'. Maar niemand die met een bord 'I am Peshawar' liep.

Of wat te denken van blogger Badawi in Saoedi-Arabië, die tien jaar cel en 10.000 stokslagen kreeg omdat hij opkwam voor de vrijheid. Ook voor hem geen demonstratie. Sterker, Frankrijk levert zelfs wapens aan Saoedi-Arabië. Politiek is opportunisme. Wat vaak bepalend is voor de impact van een aanslag, is hoe het wij-gevoel politiek wordt aangesproken. De aanslag op het satirische Charlie Hebdo werd in de media en door de politiek meteen gemunt als een aanslag op de vrijheid in het algemeen, als een aanval op het Westen, op 'ons'. En niet als een gerichte, misdadige wraakactie op een satirische provocatie of als afrekening op 'onze' repressieve minderhedenpolitiek, 'onze' oorlogsmisdaden in Irak, en bommen op Syrië. Iemand twiterte vervolgens

kan schadelijk zijn

De Gelderlander 17-1-15



Protestmanifestatie op Plein 1944 in Nijmegen voor de vrijheid van het woord, na de aanslag op Charlie Hebdo in Parijs. foto Gerard Verschooten

#JeSuisCharlie, waarna de redacteurs een 'Wij' werden. En de misdadigers uit de buitenwijken een 'Zij', een niet van 'Ons'. Dat was het impact-moment. Charlie

Hebdo werd politiek troetelkind. Ongewild. In de woorden van de Nederlandse Charlie Hebdo-cartoonist Willem Holtrop: 'We moeten kotsen op onze nieuwe politie-

ke vrienden'. Het is pijnlijk ironisch hoe nu de voorstanders van een hard Wij, extreem rechts, electoraal profiteren van deze aanslag. Terwijl een extreem-rechtse politiek alleen maar een harder Wij-Zij zal maken. En het gevoel van uitsluiting in de grootstedelijke buitenwijken zal versterken. Voor Nijmegen put ik hoop uit de indrukwekkende toespraak op Plein 1944 door Said Bouharrour van de Al-Moslimin-moskee, die met een licht Nijmeegs accent journalisten waar ook ter wereld oproep te blijven opkomen voor het vrije woord. Geen afgrenzing, geen hard Wij-Zij dus. Ook Charlie Hebdo stond niet voor een repressief Wij, maar juist voor openheid, diversiteit en afwijking. Ik hoop op een dergelijk verstandig Wij de komende tijd.